

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

THE WORD OF GOD WEEKLY MAGAZINE

DATE: 18-07-21 YEAR: 38 NUMBER: 1871

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ (Ματθ. 5, 14-19) 18-07-2021

Τήν Κυριακή μεταξύ τῆς 13^{ης} καί 19^{ης} Ἰουλίου, γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας τήν μνήμη τῶν Ἁγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς 4^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου πού ἔγινε στήν Χαλκηδόνα κατά τῶν Μονοφυσιτῶν, τό 451 μ.Χ. Εὐλόγο καί δίκαιον εἶναι νά γιορτάζει καί νά τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας, ὅλους αὐτούς πού ἔδωσαν τήν μάχη ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας. Σέ αὐτούς πού πρῶτοι ἔζησαν τήν ὀρθή ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί στήν συνέχεια τήν διατήρησαν καθαρή ἀπό τόν ρύπο τῶν ποικίλων αἱρέσεων. Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, τό ὁποῖο εἶναι μέρος τῆς ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλίας τοῦ Κυρίου, παρατηροῦμε στό σημεῖο ὅπου ἀναφέρεται ὁ Ἰησοῦς στό φῶς πού ὀφείλουν νά ἔχουν ὅλοι οἱ Χριστιανοί. Ἐφ' ὅσον ὁ Χριστός εἶναι «Φῶς», ὀφείλουν καί οἱ χριστιανοί νά εἶναι φῶτα. Στό «Πιστεύω» συναντοῦμε τήν ἔκφραση **«φῶς ἐκ φωτός»**, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό Χριστό καί τήν ἄμεση σχέση πού ἔχει μέ τόν Πατέρα του. Ἀνάλογη εἶναι καί ἡ σχέση τοῦ κάθε χριστιανοῦ μέ τόν Χριστό. Βέβαια ὁ Χριστός εἶναι φῶς ἀφ' ἑαυτοῦ Του. Ὁ ἴδιος εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. Ὁ Χριστός εἶναι αὐτόφωτος καί οἱ ἄνθρωποι ἑτερόφωτοι. Οἱ ἄνθρωποι ἀφ' ἑαυτοῦ τους εἶναι σκοτεινοί καί μόνο ὅταν πλησιάζουν τόν Χριστό, φωτίζονται ἀπό Ἐκεῖνον. Ὅσο πιο κοντά στό φῶς πού εἶναι ὁ Χριστός, τόσο περισσότερο φωτεινοί γίνονται οἱ ἄνθρωποι. Ἐμεῖς πού ἔχουμε διαλέξει τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί κατά τήν ὥρα τοῦ Βαπτίσματος καί Χρίσματος δανειζόμεθα φῶς ἀπό τόν Χριστό, ὀφείλουμε νά τό κρατοῦμε ἀναμμένο μέσα μας. Παράλληλα ὁ Κύριος, μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα, ὅτι τό φῶς πού παίρνουμε ἀπό Ἐκεῖνον δέν εἶναι μόνο γιά νά φωτίζει ἐμᾶς, ἀλλά γιά νά φωτίζει ὅλους αὐτούς πού συναντοῦμε στήν ζωή μας.

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη». Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητές του ὁ Κύριος, τοὺς καθιστᾷ ὑπεύθυνους γιά τόν πνευματικό φωτισμό τῶν ἀνθρώπων. Ἔσεῖς εἶστε τό φῶς τοῦ κόσμου καί ὁ δικός σας προορισμός εἶναι νά φωτίζετε τοὺς ἀνθρώπους μέ φωτεινά ἔργα καί λόγια. Νά τοὺς φωτίζετε τόν δρόμο πού ἀρχίζει ἀπό ἐδῶ καί καταλείγει στήν οὐράνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Νά τοὺς μιλήσετε μέ τό πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τῆς ἀγάπης, τῆς ὑπομονῆς, τῆς συγχώρησης. Μέσα στό πνευματικό σκοτάδι τῆς χειμωνιάτικης, τῆς ἀναστρῆς καί ἀσέληνης νύχτας, ἐσεῖς θά εἶστε τά λυχνάρια πού θά σκορπίζετε τά σκοτάδια τῆς ἀμαρτωλῆς σκλαβιάς καί θά ὀδηγήτε τοὺς ἀνθρώπους στήν φωτεινὴ στράτα τῆς λευτεριάς καί τῆς σωτηρίας. Τήν ἴδια ἐντολή λαμβάνουν ὅλοι οἱ χριστιανοί, προπαντός οἱ κληρικοί. Οἱ ἄνθρωποι πού ἐνῶ εἶναι μέσα στόν κόσμο, ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ κόσμου καί διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου, ἔλαβαν τό φῶς τοῦ Παναγίου Πνεύματος γιά νά φωτίζουν καί νά ὀδηγοῦν τά λογικά πρόβατα εἰς νομᾶς

σωτηρίους. Καί στήν συνέχεια, φῶς εἶναι ὁ κάθε χριστιανός πού βαπτίσθηκε στό Πανάγιο ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἔλαβε διά τοῦ Ἱεροῦ Χρίσματος τό ἅγιοπνευματικό φῶς τῆς ἀληθείας. Ἐπομένως, ὁ κάθε νεοφώτιστος χριστιανός, καθοδηγούμενος ὑπό τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, γίνεται ἕνα μικρό φῶς. Μπορεῖ στήν ἀρχή νά μή φαίνεται καθαρά, ὅσο ὁμως πλησιάζει τήν πηγὴ τοῦ φωτός, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, τότε καί νά θέλει δέν μπορεῖ νά κρυφτεῖ, ὅπως εἶναι καί μιά πόλη κτισμένη στήν κορυφή τοῦ λόφου. Ὅμως γιά νά παραμένει ὁ κάθε χριστιανός ἀναμμένο λυχνάρι, ὀφείλει νά προσέχει, ὥστε δέν θά μείνει ποτέ δίχως λάδι. Ἐάν ξεχαστεῖ σέ βιοτικές μέριμνες καί παραμελήσει σάν τίς πέντε παρθένες, τότε τό λυχνάρι θά σβῆσει. Ἐάν ἐκθέσει τό ἀναμμένο λυχνάρι πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία στά διάφορα φιλοσοφικά ρεύματα ὑλισμοῦ καί ἰδεαλισμοῦ, θά σβύσει καί τότε ἀλλοίμονο! Ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἀδελφοί μου, εἶναι νά γίνωμε φῶς Χριστοῦ. Αὐτό τό φῶς ἔχει τήν φυσική ιδιότητα νά φωτίζει. Ἐάν εἴμεθα φῶς, δέν εἶναι δυνατόν παρά κάτι τό φωτεινό νά προέρχεται ἀπό τίς σκέψεις καί τίς ἐνέργειές μας. Ὁ ρόλο μας σάν χριστιανοί εἶναι νά εἴμαστε φῶτα. Νά φωτίζουμε καί νά καθ' ὁδηγοῦμε τούς ἀνθρώπους πού βρίσκονται στό σκοτάδι. Νά ἔχουμε ἕναν ἠγετικό ρόλο στά ἐκκλησιαστικά δρώμενα, στίς χριστιανικές ὁμάδες, στά κατηχητικά σχολεῖα, στούς κύκλους Ἁγίας Γραφῆς, στίς ἐπισκέψεις ἀσθενῶν. Ἀκόμη ὁ χριστιανός φωτίζει καί λάμπει μέ τίς ἀρετές μέ τίς ὁποῖες τόν προίκισε ὁ Θεός. Ἐνας χριστιανός πού μελετᾷ, πού διαβάζει, πού ἔχει ταπείνωση, πού μιᾷ μέ πηγαία ἀγάπη, πού εἶναι ἥρεμος, φιλειρηνικός καί πάντα ἕτοιμος νά ἀκούσει τόν ἄλλο, πού συγχωρεῖ ὅτι κ' ἂν τοῦ κάνουν, αὐτός ἐκπέμπει φῶς. Ὁ χριστιανός πού σέβεται τόν ἄλλον, ὁποῖος κ' ἂν εἶναι καί ἀποδίδει ἐκτίμηση καί τιμὴ στίς θεάρεστες προσπάθειές του, εἶναι ἕνα φῶς. Ὁ χριστιανός μέ ἠθική ζωὴ καί γενικά μέ ἠθική συμπεριφορά, εἶναι ἕνα δυνατό φῶς. Ὁ χριστιανός πού θυσιάζει καί θυσιάζεται γιά τό καλό τοῦ ἄλλου, εἶναι φῶς. Ὁ χριστιανός πού ἐκκλησιάζεται ὅσο συχνά τοῦ ἐπιτρέπουν οἱ ἄλλες ἀσχολίες καί ἐξομολογεῖται καί κοινωνεῖ σύμφωνα μέ τίς ὁδηγίες τοῦ πνευματικοῦ του, εἶναι ἕνα μεγάλο φῶς. Φανταστήκατε ἀδελφοί μου, ἐάν ὅλα τά δυσεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ τοῦ πλανήτη ἦταν φῶτα σωστικά, πῶς θάμοιαζε ὁ πλανήτη μας; Ὅλα τά μυστικά ἐνός «κόσμου ἀγγελικά πλασμένου», κατά τόν ποιητή, ἀναφέρθηκαν μέ λίγα λόγια στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. **«ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω».**

SUNDAY OF THE HOLY FATHERS (Matt. 5:14-19) 18-07-2021

On the Sunday between the 13th and the 19th of July, our Church celebrates in memory of the Holy 630 God-bearing Fathers of the 4th Ecumenical Synod that took

place in Chalcedon in 451 AD against the Monophysites. It is reasonable and just to celebrate and honour the Fathers of our Church: those who fought the battle against the enemies of our immortal faith; those who first lived the true confession of the Orthodox faith and then kept it clean from the filth of various heresies. In today's gospel reading, which is part of the Lord's Beatitudes on the Mount, Jesus refers to the light that all Christians must have. Since Christ is "Light", Christians must also be lights. In "the Creed" we find the expression "light from light", which refers to Christ and the direct relationship he has with his Father. The relationship of every Christian with Christ is similar. Of course, Christ himself is light. He is perfect man and perfect God. Christ is self-illuminated and people are receivers of illumination. On their own, people are dark; only when they approach Christ do they receive enlightenment from Him. The closer people are to the light that is Christ, the brighter they become. We who have chosen to follow the light of Christ, and have been baptized and anointed, have borrowed the light from Christ and must keep it lit within us at all times. The Lord reminds us today that the light we receive from Him is not only to enlighten ourselves, but also to enlighten all the people we come across in our lives. ***"You are the light of the world. A city set on a hill cannot be hidden"***. Addressing his disciples, the Lord makes them responsible for the spiritual enlightenment of the people. You are the light of the world and your destiny is to enlighten people with bright deeds and words. To illuminate for them the path that begins from here and ends in the heavenly kingdom of God. Speak to them in the spirit of truth, love, patience, forgiveness. In the spiritual darkness of the winter, in the starless and moonless night, you will be the lamps which scatter the darkness of slavery to sin and lead the people into the light of freedom and salvation. The same commandment is given to all Christians, especially the clergy. The people who while in the world were chosen from out of the world and received the laying on of hands by the Bishop, received the light of the Holy Spirit to enlighten and guide the rational sheep to the righteous green pasture. But also, every Christian who was baptized in the Holy Name of the Triune God, and has received the Holy Anointing of the holy light of truth, is a light. Therefore, every newly-enlightened Christian, guided by the official Church, becomes a little light. It may not be clear at first, but as he approaches the source of light, that is the Lord Himself, then even if he wants to, he cannot be hidden, just as with a city built on a hill. But in order for every Christian to remain a lighted lamp, he must be careful so that his lamp will never be left without oil. If he forgets to maintain the flame of his lamp and lies back like the five foolish virgins, then the lamp will go out. If, due to the

various currents of philosophical and idealistic motivations, the lamp that the Church entrusted to him is put out, this person will be subject to a terrible spiritual downfall. It is God's commandment for us to become lights of Christ. This light has the natural purpose of illuminating. If we are lights, it is possible only for something bright to come from our thoughts and actions. Our role as Christians is to be lights: to enlighten and guide people who live in the dark; to have a leading role in ecclesiastical events, Christian groups, catechism schools, Holy Bible circles, visits to the sick. A Christian enlightens and shines even with the virtues with which God endowed him. A Christian who studies and reads, who is humble and speaks out of love, who is calm, peaceful and always ready to listen to the other, who forgives whatever is done to him, gives forth light. A Christian who respects the other, whoever he is, and who gives appreciation and honour to his divine efforts, is a light. A Christian with a moral life, and with moral behaviour generally, is a strong light. A Christian who sacrifices and is sacrificed for the good of another is a light. A Christian who participates in Church services as often as allowed by other occupations, and confesses and communes according to the instructions of his spiritual father, is a great light. Can you imagine, my brethren, if all the billions of people on this planet were lights, how our planet would be? All the secrets for an "angelic created world" - according to the poet - have been mentioned in a few words in today's evangelical reading. ***"Those who have ears to hear, let them hear"***.

Έορτασμός τοῦ Πολιούχου μας Προφήτη Ἡλία

Ἐορτάζοντες τήν πυρφόρον εἰς οὐρανοῦς ἀνάβαση τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου καί δικαίου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, προστάτου τῆς Ἐνορίας μας, προσκαλοῦμε μέ ἀγάπη Χριστοῦ ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς φιλακόλουθους Ὁρθοδόξους πιστούς, νά συμμετάσχετε καί νά λαμπρύνετε τίς λατρευτικές ἀκολουθίες σύμφωνα μέ τό Πρόγραμμα:

Αὔριο Δευτέρα 19 Ἰουλίου, παραμονή τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καί ὥρα 6.30μμ. ἕως 10.00 μμ., θά λάβει χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας, Μέγας Ἀρχιερατικός Ἐσπερινός μετά ἀρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοῦ, συμπαραστατομένου ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς. Στήν συνέχεια καί κατόπιν μικροῦ κεράσματος, θά λάβει χώρα ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου.

Τρίτη 20 Ἰουλίου, ἀνήμερα τῆς γιορτῆς, θά λάβει χώρα εἰς τόν Ἱερό Ναό μας Ὁρθρος καί Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σινώπης κ. Σιλουανοῦ, βοηθουμένου ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, μετά ἀρτοκλασίας καί λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς εἰκόνας τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ. Στό τέλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ

προγράμματος, ὁ Θεοφιλέστατος θά εὐλογήσει τήν τράπεζα στήν αἴθουσα τοῦ ἑνοριακοῦ μας Κέντρου. Ἐλπίζοντες στήν ἐν Χριστῷ ἀδελφική σας ἀγάπη, σᾶς περιμένουμε.

Celebration of our Patron Prophet Elias

Celebrating the fiery ascension towards heaven of the glorious Holy and righteous Prophet Elias of Thesvis, the patron saint of our Parish, we invite with the love of Christ all the orthodox faithful to participate in and to enlighten the Holy Church services according to the following Program:

Tomorrow, Monday July 19 Eve of the Prophet Elias, from 6.30 pm until 10pm, Great Hierarchical Vespers and the blessing of the five loaves, officiated by His Grace Bishop Silouan of Sinope, assisted by all the clergy of our Holy Archdiocese. Then, after a small break, the service of Holy Unction will take place.

Tuesday July 20 Day of the feast, Matins and Hierarchical Divine Liturgy, officiated by His Grace Bishop Silouan of Sinope, assisted by the Holy Clergy. At the end of the ecclesiastical program, His Grace will bless the table in our Parish Centre Hall. Hoping for your brotherly love in Christ, we expect to see you there.

Σᾶς ὑπενθυμίζουμε ὅτι αὐτήν τήν Τετάρτη 7-8 τό βράδυ, θά λειτουργήσουν καί οἱ δύο Κύκλοι Μελέτη Ἁγίας Γραφῆς στίς αἴθουσες τοῦ ἑνοριακοῦ μας Κέντρου. Τό ἐρχόμενο **Σάββατο 5.30-6.00 τό βράδυ,** θά τελέσωμε τόν μέγα ἑσπερινό τῆς Κυριακῆς.

We remind you that this Wednesday at 7-8 pm, both Holy Bible Study Classes will operate in our Parish Centre Hall.

Next Saturday 5.30-6pm, Great Vespers for Sunday.

Ὄνόματα δωρητῶν εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου Δεσποίνης Δήμα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ & ΜΑΡΙΑ ΠΑΛΤΟΓΛΟΥ	20	ΜΑΡΙΤΣΑ ΣΤΟΥΠΠΟΥ	10	ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΣΤΑΜΑΤΗ	10	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΙΣΟΠΑΠΑΣ	20
ΙΩΑΝΝΗΣ & ΧΡΥΣΗ ΚΙΟΣΟΓΛΟΥ	25	ΘΩΜΑΣ ΜΠΟΡΑΒΟΣ	20	ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	15	ΜΑΡΙΑ ΤΣΙΜΟΥΡΗ	10
ΑΝΓΕΛΟΣ ΣΑΒΒΑΙΔΗΣ	20	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΝΙΚΟΛΑΙΔΗ	20	ΙΟΥΛΙΤΑ ΨΩΡΑΚΗ	20	ΟΙΚ. ΣΑΡΗ	30

Εὐχαριστοῦμε τοῦ δωρητές μας καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύει τήν ψυχή τῆς ἀειμνήστου Δεσποίνης Δήμα.

We thank our donors and pray that the Lord gives rest to the soul of the late Despina Dimas.

Δωρεές

Ἀνώνυμος	ὑπέρ τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας	\$400
Ἀνώνυμος	ὑπέρ τῆς Φιλοπτώχου	\$100

Πολύ εὐχαριστοῦμε τούς δωρητές καί εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος πού γνωρίζει τίς ἀγαθές διαθέσεις τους εὐλογεῖ πάντοτε. We are very grateful to the donors and we pray that the Lord who knows their good dispositions always blesses them.

Ὁ Προφήτης Ἡλίας στήν Καινή Διαθήκη

Μιλώντας ὁ Ἰησοῦς Χριστός γιά τόν Ἰωάννη τό Βαπτιστή εἶπε: "Ἄν θέλετε νά τό

παραδεχτείτε, αυτός είναι ο Ήλιος, πού ἔμελλε νά ἔρθει (Ματθ. 11,14). Ὃταν ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἄκουσε ὅλα ὅσα γίνονταν ἀπό τόν Ἰησοῦ, ἀποροῦσε, γιατί ἄλλοι ἔλεγαν ... ὅτι ἐμφανίστηκε ὁ Ήλιος... (Λουκ. 9, 78. Μάρκ. 6,15). Κατά τή Μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου στό ὄρος Θαβώρ ἐμφανίστηκαν πλάι στόν Ἰησοῦ ὁ Μωυσής καί ὁ Ήλιος καί συνομιλοῦσαν μαζί του. Καθώς κατέβαιναν ἀπό τό βουνό οἱ μαθητές τόν ρώτησαν: Γιατί οἱ γραμματεῖς λένε πώς πρέπει νά ἔρθει πρῶτα ὁ Ήλιος; Κι ἐκεῖνος τούς ἀπάντησε: Πρῶτα θά ἔρθει ὁ Ήλιος καί θά τά ἀποκαταστήσει ὅλα. Σᾶς βεβαιώνω ὅμως πώς ὁ Ήλιος ἦρθε κιόλας, μά δέν τόν ἀναγνώρισαν, καί τοῦ ἔκαναν ὅ,τι ἤθελαν... Τότε κατάλαβαν οἱ μαθητές πώς τούς μίλησε γιά τόν Ἰωάννη τό Βαπτιστή (Ματθ. 17, 1013 καί Μάρκ. 9, 1113). Ὃταν ὁ Κύριος ἐπάνω στό Σταυρό κραύγασε μέ δυνατή φωνή: Ἡλί ἡλί λαμά σαβαχθανί, δηλαδή, Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί μέ ἐγκατέλειψες, μερικοί ἀπό τούς παρευρισκόμενους ἐκεῖ σάν τόν ἄκουσαν, ἔλεγαν: Αὐτός φωνάζει τόν Ήλία... Καί κάποιοι ἔλεγαν: Ἄσε νά δοῦμε ἂν θά ἔρθεῖ ὁ Ήλιος νά τόν σώσει (Ματθ. 27, 4649). Ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς ἀναφέρει πώς ὁ ἄγγελος προανήγγειλε στό Ζαχαρία, τόν πατέρα Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅτι ὁ γιός του θά προπορευτεῖ στό ἔργο τοῦ Κυρίου μέ τό πνεῦμα καί τή δύναμη τοῦ προφήτη Ἡλία (Λουκ. 1,17). Μνημονεύει ἐπίσης τά σχετικά μέ τή φιλοξενία τοῦ προφήτη ἀπό τή χήρα στή Σαρεπτά, γράφοντας ὅτι ὁ Κύριος εἶπε: Σᾶς βεβαιώνω πώς κανένας προφήτης δέν εἶναι δεκτός στήν πατρίδα του. Πράγματι, τήν ἐποχή τοῦ προφήτη Ἡλία ὑπῆρχαν πολλές χῆρες στόν Ἰσραήλ. Τότε ὁ οὐρανός δέν εἶχε βρέξει γιά τρία χρόνια καί ἕξι μῆνες καί μεγάλη πείνα εἶχε πέσει σ' ὅλη τή γῆ. Ὁ Θεός ὅμως δέν ἔστειλε τόν Ήλία σέ καμία ἀπ' αὐτές, παρά μόνο σέ μία χήρα στή Σαρεπτά τῆς Σιδωνίας (Λουκ. 4, 2426). Ὃταν οἱ Σαμαρεῖτες δέν δέχθηκαν τόν Ἰησοῦ γιατί κατευθυνόταν πρὸς τήν Ἱερουσαλήμ, οἱ μαθητές του Ἰάκωβος καί Ἰωάννης τοῦ εἶπαν: Κύριε, θέλεις νά ζητήσουμε νά κατεβεῖ φωτιά ἀπό τόν οὐρανό καί νά τούς καταστρέψει, ὅπως ἔκανε καί ὁ Ήλιος; Γιά νά πάρουν τήν ἀπάντηση: Ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἦρθε γιά νά καταστρέψει ἀνθρώπους ἀλλά γιά νά τούς σώσει (Λουκ. 9, 5356). Τέλος τόν προφήτη Ἡλία ἀναφέρουν ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης (1,21. 25), ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 11,2) καί ὁ Ἰάκωβος (5,17). Ἀλλά συχνές ἀναφορές γιά τό ζηλωτή προφήτη συναντοῦμε καί σέ πολλούς ἁγίους Πατέρες καί ἐκκλησιαστικούς συγγραφεῖς, πράγμα πού ἀποτελεῖ τρανή ἀπόδειξη τῆς ἰδιαίτερης θέσης τήν ὁποία κατέχει ὁ ἔνδοξος αὐτός προφήτης στή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐπειδή ὑπηρετήσε τό θέλημα τοῦ Κυρίου μέ τόσο ζῆλο καί ἀφοσίωση. Καί προβάλλεται μέχρι καί σήμερα ὡς πρότυπο προσευχῆς, νηστείας, ἀγωνιστικότητας καί σταθερότητας στήν πίστη τοῦ ἑνός καί ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Prophet Elias in the New Testament

Speaking of John the Baptist, Jesus Christ said: "If you are willing to admit it, this is Elijah who is to come" (Matt. 11:14). "And he shall go before him in the spirit and power of Elijah, to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to the wisdom of the just" (Luke 1:17). During the Transfiguration of the Lord on Mount Tabor, Moses and Elijah appeared next to Jesus and talked with him. As they were coming down from the mountain, the disciples asked him, "Why do the scribes say that Elijah must come first?" Jesus told them: "I assure you that Elijah has come already, and they did not know him but did to him whatever they wished." Then the disciples understood that He spoke to them of John the Baptist (Matt. 17:10-13). When the Lord was on the Cross, "about the ninth hour (three o'clock), Jesus cried out with a loud voice, "Eli, Eli, lama sabachthani? – that is, My God, My God, why have You abandoned Me?" And some of the bystanders, when they heard it, said, "This Man is calling for Elijah!" Others said, "Wait! Let us see whether Elijah will come to save Him from death." (Matt. 27:46-49). The evangelist Luke mentions how the angel foretold to Zacharias, the father of John the Baptist, that his son would go to the work of the Lord with the spirit and power of the prophet Elijah (Luke 1:17). He also mentions the hospitality given to the prophet by the widow in Zarephath, writing that the Lord said: "I assure you that no prophet is accepted in his homeland. Indeed, in the time of the prophet Elijah, there were many widows in Israel. At that time, the sky had not rained for three years and six months and a great famine had fallen all over the earth. But God did not send Elijah to any of them, except a widow in Zarephath of Sidon" (Luke 4:24-26). When the Samaritans did not receive Jesus because he was on his way to Jerusalem, the disciples of James and John said, "Lord, do you want us to ask heaven to send down fire and destroy them, like Elijah did?" Jesus answered: "The Son of man did not come to destroy people but to save them" (Luke 9:53-56). Finally, the prophet Elijah is mentioned by the evangelist John (1:21,25), the apostle Paul (Rom. 11:2) and James (5:17). We also find frequent references to the zealous prophet in many Holy Fathers and ecclesiastical writers, and this is a strong proof of the special position held by this glorious prophet who prayed to God in the glory of God. And to this day, he is projected as a model of prayer, fasting, agility and stability in the faith of the one and true God.

